

ת"פ 25430/04/20 - מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות ראשון לציון נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 25430-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי
המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות ראשון לציון
נגד	
הנאשם	פלוני ע"י ב"כ עו"ד דורון שטרן

גזר דין

עובדות כתבי האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות שני כתבי אישום, בביצוע **שתי** עבירות של **תקיפה סתם - בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
א. **ת"פ 25430-04-20 -**

על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.2.20 בשעה 16.10 או בסמוך לכך, שהו הנאשם ואשתו (להלן: "**המתלוננת**") יחד עם בנם הפעוט, בביתם. באותן הנסיבות, העירה המתלוננת את הנאשם משנתו וביקשה ממנו להזיז את רכבו. הנאשם התעורר בבהלה וסטר למתלוננת בראשה.

ב. **ת"פ 24842-08-22 -**

על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.6.22, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, הגיעו הנאשם, המתלוננת - בת זוגו של הנאשם מזה כחמש שנים ובנם המשותף כבן 3 שנים, לבית אמה של המתלוננת. באותה העת נכח במקום אחיה של המתלוננת. בנסיבות אלה, התגלע בין הנאשם והמתלוננת ויכוח בנוגע לטיפול בקטין, במהלכו דחף הנאשם את המתלוננת, באמצעות שתי ידיו כך שנהדפה לחלון ולקיר הסלון והכל לעיני הקטין.

עבר פלילי

2. לחובת הנאשם הרשעה משנת 2018 (ת"פ 52588-05-17) בגין ביצוע עבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג. בגין הרשעה זו נדון הנאשם לעשרה חודשי מאסר, מאסרים מותנים, בין היתר מאסר מותנה לתקופה של 9 חודשים- בר הפעלה כאן.

הסכמות הצדדים

3. בין הצדדים גובשה הסכמה לפיה הנאשם יופנה לשירות המבחן שיערוך תסקיר בעניינו. עוד הוסכם כי ככל שהתסקיר יהיה חיובי בפרמטרים של לקיחת אחריות, היעדר פתיחת תיקים נוספים, שיתוף פעולה עם שירות המבחן והמלצה על הארכת עונש המאסר המותנה העומד כנגד הנאשם, המאשימה תסכים להאריך את תקופת המאסר המותנה. עוד הוסכם כי ככל והנאשם לא יעמוד בפרמטרים אלה, הצדדים יטענו באופן חופשי ללא כל התחייבות עונשית.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שישה תסקירים:

4. במסגרת התסקיר הראשון מיום 24.8.21 פורטו קורות חייו של הנאשם וצוין כי מדובר בן 28, גרוש שחי עם המתלוננת מזה כארבע שנים. הנאשם אב לילדה בת 6 מנישואיו הראשונים וילד נוסף, פעוט כבן שנתיים, מהזוגיות הנוכחית. לדברי הנאשם, בנו הקטן אובחן לאחרונה על הספקטרום האוטיסטי. הנאשם עובד כנהג בקו חלוקה בסופרמרקט, בעבר התגייס לשירות צבאי ושוחרר על רקע אי התאמה.

בהתייחס הנאשם לקשר הזוגי עם המתלוננת, מסר כי היא אינה עובדת מאז לידת בנם ומתמקדת בגידולו. הנאשם תיאר קשר תקין ומיטיב עם המתלוננת, שלל התנהלות אלימה, תיאר דפוסי תקשורת מטיבים וחווית ביטחון ויציבות בקשר הזוגי.

הנאשם הצר על התנהלותו בביצוע העבירה, קיבל אחריות מלאה וחש בושה לנוכח הפגיעה בבת זוגו ואם בנו. ברקע לביצוע העבירה תיאר תקופה לחוצה ורווית מתחים סביב מצב בנו, טרם אבחנתו, עייפות מצטברת משעות עבודה רבות והיותו המפרנס היחיד. עוד מסר כי כאשר המתלוננת העירה אותו הוא נבהל והדף אותה, מבלי שהתכוון לפגוע בה ומיד התנצל. הנאשם הסביר כי הוא מבין את תחושת הפחד של בת זוגו.

כמו שכן, הנאשם הוסיף הוא ובת זוגו ממשיכים בקשר זוגי, עתידים להינשא בקרוב, היא נמצאת בהיריון שני והוא מוכן לנסות ולהשתלב בהליך טיפולי על מנת לבחון קשייו.

משיחה עם המתלוננת עלה כי מדובר באירוע נקודתי, כיום הם ממוקדים בבריאות בנם וחזרתה לשוק העבודה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דופסים שוליים ונראה כי הוא משקיע מאמץ להתנהל ביציבות, תוך שהוא ממוקד בהיבט התעסוקתי. על אף מעברים וקושי בהתמדה והסתגלות, נראה כי הוא מחויב לתפקידיו ומדבריו עולה תחושת אחריות כלפי התא המשפחתי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות ותפיסות פטריארכליות, וקושי בוויסות תגובות אימפולסיביות. עוד ניכר היה כי הן הנאשם והן המתלוננת מצמצמים ממשעות האירוע, כשהם עסוקים במצבו של בנם ואינם פנויים להעמיק ביחסיהם ובסיכון להישנות התנהגות בעייתית של הנאשם. שירות המבחן סבר כי יש צורך בהתערבות טיפולית על מנת לצמצם את הסיכון להישנות התנהגות פוגענית מצד הנאשם.

5. במסגרת התסקיר השני מיום 19.1.22 עלה כי הנאשם לא התייצב לפגישות עם שירות המבחן, הסביר שחיי האישיים עמוסים אך הוא מבקש להשתלב בטיפול ומעוניין להימנע מהתנהגות דומה. כמו כן, ביטא רצונו לסיים את ההליך המשפטי ולמסד את הקשר עם בת הזוג.

מדיווח גורמי הטיפול ביחידה לשלום המשפחה בחולון עלה כי הנאשם מיועד להשתלב בקבוצה טיפולית לגברים.

6. במסגרת התסקיר השלישי מיום 26.5.22 צוין כי הנאשם ביקש הזדמנות נוספת לבחון הליך טיפולי, בני הזוג לא הצליחו לשלב את בנם בגן לילדים בעלי צרכים מיוחדים, והמתלוננת ממשיכה לטפל בבן, אינה עובדת והנאשם הוא המפרנס היחיד.

הנאשם שולב שוב בטיפול בקבוצה פסיכו חינוכית הממוקדת בשינוי דפוסי, במרכז לשלום המשפחה בחולון, אך לא התייצב לכל המפגשים.

שירות המבחן התקשה לבסס המלצה טיפולית וסבר כי הנאשם מונע מתוך לחץ ההליך המשפטי וקיים ספק בכוונתו וכוחותיו להתמיד בטיפול. עם זאת, כיוון שבני הזוג ממשיכים להתגורר יחד ומתמודדים עם אתגרים מורכבים, סבר שירות המבחן שקיימת חשיבות לבחון מחויבותו של הנאשם לטיפול.

7. במסגרת התסקיר הרביעי, מיום 29.9.22, עלה כי הנאשם שולב ביחידה לשלום המשפחה בקבוצה טיפולית, היה קשוב והתעניין בחברי הקבוצה. עם זאת, התקשה לשתף מעולמו ומהדינמיקה עם המתלוננת ולכן קשה להעריך את תרומת ההליך הקבוצתי.

הוצע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית ייעודית, במסגרת שירות המבחן, לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם, אך הנאשם לא יכול היה להתחייב.

שירות המבחן התייחס לאישום הנוסף שנפתח כנגד הנאשם (ת"פ 24842-08-22), התרשם כי המתלוננת מצמצמת מהתנהלותו של הנאשם תוך שטשטשה את משמעותו האלימה וציינה כי אחיה הוא זה שפנה למשטרה.

הנאשם התקשה לקבל אחריות על התנהגותו, צמצם מהתנהלותו האלימה, אך הבין כי הוא זקוק להתערבות טיפולית אינטנסיבית נוספת לצורך ביסוס גבולות פנימיים ומיומנויות לניהול ולשליטה בכעסיו.

נוכח האמור, שירות המבחן ביקש להפנות את הנאשם לבית נועם - מרכז טיפולי לגברים הנוהגים באלימות כלפי בנות זוגם, על מנת לבחון התאמתו למסגרת זו.

8. במסגרת התסקיר החמישי מיום 27.12.22, עלה כי במהלך תקופת הדחייה שולב הנאשם בהליך הטיפול בבית נועם ונמצא בשלב הטיפול הראשוני. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא, משתף באופן פתוח וכן אודות מצבו והוא נכון להמשיך ולהעמיק בקשייו ובנסיבות אשר הובילו אותו להסתבכותו החוזרת בעבירות

אלימות. עם זאת, ניכר היה שהנאשם מתקשה לקבל אחריות באופן מלא על מעשיו וקיימת הכרה חלקית בבעיית אלימות.

שירות המבחן סבר כי נדרשת ארכה נוספת לבחינת הסתגלותו של הנאשם להליך הטיפול.

9. מהתסקיר השישי, מיום 5.3.23, עלה כי במהלך תקופת הדחיה הנאשם הקפיד להגיע באופן סדיר לטיפול בבית נועם. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם מגויס, משתף פעולה באופן מלא ומצליח להפיק תובנות מההליך הטיפולי.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת אשר מסרה כי היא ערה לשינוי החיובי והמשמעותי שהנאשם עורך מאז שולב בבית נועם. המתלוננת תיארה שיפור ביחסים הזוגיים ובדרכי ההתמודדות עם מצבי קושי ומתח. עוד מסרה כי מאז האירוע האחרון לא פעל נגדה הנאשם בכל סוג של אלימות והיא אינה חוששת או מאוימת מפניו.

להערכת שירות המבחן, נראה כי הנאשם נרתם להליך הטיפולי מתוך מוטיבציה כנה ועל כן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכו ישלים את הטיפול בבית נועם ולאחריו ישולב במסגרת טיפולית המשכית.

נוכח ההירתמות להליך הטיפולי וההערכת שירות המבחן כי הסיכון להשינות העבירות פחת, המליץ שירות המבחן להאריך את תקופת המאסר המותנה התלוי נגד הנאשם, תוך השתת ענישה שיקומית בדרך של צו של"צ בהיקף 200 שעות.

ראיות לעונש

10. המתלוננת העידה במסגרת הראיות לעונש וביקשה לציין כי הנאשם במשך שנתיים ביצע שינוי בחייו, ההליך הטיפולי שינה אותו. לדבריה פנתה למשטרה לא מחמת חששה מהנאשם אלא מרצונה כי ייקח את עצמו בידים וישנה את עצמו.

טיעוני הצדדים לעונש

11. טיעוני המאשימה

המאשימה ציינה את חומרת מעשיו של הנאשם והערכים המוגנים שנפגעו ביניהם פגיעה בביטחונה ובשלוות נפשה של המתלוננת. באשר לעבירה בת"פ 24842-08-22 ראתה המאשימה חומרה יתרה בכך שהעבירה בוצעה מול בנו הפעוט של הנאשם ובהיותו נתון תחת פיקוח שירות המבחן.

המאשימה הפנתה לפסיקה מטעמה ועתרה להעמיד את מתחם העונש ההולם לשני כתבי האישום - בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים.

המאשימה עמדה על כך כי מדובר בנאשם אשר חוזר על מעשיו פעם אחר פעם, עתרה שלא ליתן משקל מכביד לדברי המתלוננת מאחר וקיימים שיקולים נוספים לענישה.

המאשימה הזכירה כי לחובת הנאשם עונש מאסר מותנה לתקופה של 9 חודשים, ובמסגרת הליך קודם נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות אלימות במשפחה. עם זאת ציינה, נראה כי הנאשם לא השכיל להימנע מלבצע עבירות אלימות ושב לסורו, כלפי מתלוננת אחרת.

המאשימה התייחסה לתסקירי שירות המבחן מהם עלה כי הנאשם בתחילה התקשה להשתלב בהליך טיפולי, בהמשך ביקש לקחת חלק בטיפול, שולב ותוך כדי הטיפול, שב וביצע עבירות אלימות נוספת כנגד בת זוגו, עבירת אלימות אשר לא שיתף לגביה מי מהגורמים המטפלים ורק לאחר עומת עם ביצועה פירט כי חווה קשיים, תוך שטשטש מעשיו וחומרם.

לשיטת המאשימה, רק במסגרת התסקיר האחרון, עלתה תמונה של מי שמשותף פעולה ונרתם לטיפול.

המאשימה סברה כי אין מדובר בהליך שיקומי משמעותי, אין מדובר במי שיש למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה, ועל כן עתרה להטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי והתחייבות.

12. טיעוני ההגנה

ההגנה הדגישה כי לשיטתה יש להאריך את תקופת המאסר המותנה העומד כנגד הנאשם. לטענתה, מדובר באירוע בודד משנת 2020, ולא בכדי תוקן כתב האישום כך שהמתלוננת העירה את הנאשם והוא "בבהלה" היכה בראשה. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות למעשיו, ובין הצדדים הוסכם כי ככל שתהא המלצה חיונית של שירות המבחן- תסכים המאשימה להורות על הארכת תקופת המאסר. אמנם, הוסיפה ההגנה, נפתח כנגד הנאשם אישום פלילי נוסף, עבירה מינורית, אך מיד נטל הנאשם אחריות למעשיו, היה בליווי שירות המבחן במשך שנתיים כשהמלצה הסופית היא הארכת התנאי ולא ניתן להתעלם מהמלצה זו.

הגנה הוסיפה כי אף המתלוננת הצביעה על שינוי משמעותי בהתנהגות הנאשם בזכות הטיפול והפחתה בסיכון.

עוד טוענת ההגנה, כי הפעלת התנאי בעייתית מאחר והוא מנוסח באופן כוללני ולא מידתי, ומכל מקום יש לסטות ממתחם הענישה ההולם הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר, משיקולי שיקום והגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

הסנגור הדגיש כי בני הזוג ממשיכים להתגורר יחד, לא ניסה להתחמק מענישה והפעלת המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות, תפגע בנאשם ובפרנסת משפחתו משהוא המפרנס היחיד.

דין

13. במעשיו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה ושלוות נפשה.

יחד עם זאת, באירוע מיום 19.2.20 נבהל הנאשם לאחר שהמתלוננת העירה אותו משנתו. לא מדובר בוויכוח בין השניים או בלהט היצרים. האלימות שהופעלה אינה ברף הגבוה, כאשר באירוע מיום 19.2.20 מדובר במכה וביום 25.6.22 - בדחיפה.

14. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה, ונסמכת על חומרת המעשים:

א. רע"פ 8926/21 **מאיר דוקרקר נ' מ"י** (29.12.21) הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים. הנאשם הכה את בת זוגו דאז באגרופים, סטירות ובעיטות ואיים עליה במספר הזדמנויות שונות. בית משפט השלום גזר על הנאשם חודשיים וחצי מאסר בפועל אך בבית המשפט המחוזי החמיר בעונש והעמיד את תקופת המאסר על 9 חודשי עבודות שירות. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון, נדחתה.

ב. רע"פ 1454/21 **פלוני נ' מ"י** (4.3.21) המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם-בת זוג, בגין כך שאחז בצווארה של המתלוננת, חנק אותה, נעל את דלת הבית מבפנים וכופף את ידה השמאלית. כן קילל וגידף אותה, איים כי ישליך אותה לרחוב ושב ותקף אותה בכך שדחף אותה אל עבר הספה מספר פעמים בעודו אומר שהיא "לא קמה היום". המבקש שולב בהליך טיפולי ובית משפט השלום ביטל הרשעתו. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה-הרשיע את המבקש וגזר עליו 3 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור תוך שציין כי **"שיקולי שיקום אינם חזות הכל, ולצידם ניצבים שיקולי ענישה נוספים, ובכלל זה עקרון הגמול, ההרתעה וההגנה על שלום הציבור"**.

ג. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 11897-09-18 **סאלחי נ' מ"י** (27.3.19), המערער זוכה מביצוע עבירת איומים והורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם-בן זוג, בגין כך שסטר למתלוננת בגופה ובעט בה. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 45 ימי מאסר בעבודות שירות. ערעור על העונש נדחה.

ד. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 **פלוני נ' מ"י** (9.8.16) שם הדף המערער את בת זוגו בכתפה באמצעות שתי ידיו ושלח לה מסרון מאיים. לאחר שמיעת ראיות הורשע המערער ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש, נדחה.

ה. ת"פ (שלום נצ') 41303-03-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.8.20) הנאשם הורשע לאחר שהודה בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע שתי עבירות של תקיפת בת זוג. בית משפט השלום סקר פסיקה מרובה וקבע את מתחם הענישה ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי, שריצה עונשי מאסר בעברו, הביע צער וחרטה והמתלוננת ביטאה רצון לשוב לחיים משותפים. בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ (כ"ס) 29481-08-20 **מ"י נ' רויטמן** (6.10.22) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שאיים על המתלוננת ולאחר מכן תפס את ידה ודחף אותה לרצפה. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר, ועל הנאשם גזר 6 חודשי מאסר על תנאי.

ז. ת"פ (פ"ת) 29649-11-19 מ"י נ' בייטש (9.2.22) הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים, בגין כך שאיים על המתלוננת ובהזדמנות שנייה אחז בצווארה והכה בראשה באמצעות ראשו. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי, בשים לב להיעדר עברו הפלילי וההליך הטיפולי בו השתתף.

15. הצדדים טענו למתחם עונש אחד וניכר כי הם רואים במעשיו של הנאשם מקשה אחת. הנני רואה עין בעין את הדברים כאשר סבורני שקיים "קשר הדוק" בין האישומים בהתאם מבחן שגובש בפסיקה בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14).

בנסיבות אלה ייקבע מתחם עונש הולם יחיד לשני כתבי האישום.

בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל כאשר מדובר בשני מועדים שונים, **אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשי מאסר ספורים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.**

כלום ניתן בנסיבות העניין להאריך את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם במסגרת הליך קודם?

16. שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע המעשים, הביע חרטה וחסך את העדת המתלוננת.

התחשבתי באמור בתסקירי שירות המבחן כאשר בתחילה, על אף הרצון שהביע הנאשם להשתלב בטיפול למניעת אלימות במשפחה, לא פעל לשם כך ולא התייצב למפגשים כפי שנדרש. בחלוף הזמן, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ביחידה לשלום המשפחה ואולם, גם בהליך טיפולי זה לא היה כדי לרתום את הנאשם לעריכת שינוי באורחות חייו לאחר שבמהלך הטיפול, ביצע עבירות אלימות נוספת. בעקבות עבירה זו, סבר שירות המבחן כי הנאשם נזקק להליך טיפולי אינטנסיבי בבית נועם.

לאחר ששולב הנאשם בבית נועם, התמיד הנאשם בהגעתו לטיפול, שיתף בעולמו הפנימי, גויס להליך הטיפולי, שיתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול והצליח להפיק תובנות. שירות המבחן התרשם כי המוטיבציה שגילה הנאשם לטיפול כנה והסיון להישנות ביצוע עבירות- פחת.

17. אוסיף ואזכיר כי כיום פג תוקפה של הוראת השעה שנקבעה בחוק העונשין (תיקון מס' 133 - הוראת שעה), התשע"ח - 2018 והארכה בחוק העונשין, (תיקון מס' 133 - הוראת שעה)(תיקון), התשפ"א - 2021, ואשר מכוחה מוסמכים בתי המשפט לגזור עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה של עד תשעה חודשים. בנסיבות אלה, הפעלת עונש המאסר המותנה העומד כנגד הנאשם לתקופה של 9 חודשים, תוביל למאסר מאחורי סורג ובריח. עונש שכזה, יגדע את ההליך השיקומי בו נוטל חלק הנאשם, יגרום לנסיגה במצבו של הנאשם, לפגיעה בהישגי

הטיפול והשיקום עד כה, יפגע בפרנסת המשפחה, יוביל לפיטוריו של הנאשם, ובסופו של יום יגרום נזק שלא ניתן להקל בו ראש, לנאשם ולבני משפחתו של הנאשם.

18. אכן, לולא ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם בהצלחה, לא היה ניתן להימנע מתוצאה זו של מאסר ממש. ואולם, לאור ההצלחה הטיפולית ובמיוחד דברי המתלוננת הן בפניי והן בפני שירות המבחן כי כיום חל שיפור ניכר מן הנאשם, היא אינה חוששת ממנו, והראיה לכך כי היא כי היא פונה ומתלוננת נגדו במשטרה מיד לאחר ביצוע העבירות נגדה. עוד נתתי משקל להודאתו של הנאשם במיוחס לו, להמלצת שירות המבחן, ולהערכה כי הצלחת הטיפול צפויה להוביל להפחתה ממשית בסיכון להישנות ביצוע העבירות, באופן אשר יביא תועלת רבה לא רק לנאשם אלא לציבור כולו. על כן, "בנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

19. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים הנדרשים לעניין ובכלל זה, האינטרס הציבורי אל מול מהות מעשיו של הנאשם, את עברו הפלילי, נסיבותיו האישיות, לרבות מצבו הכלכלי והמשפחתי, ההשלכות הצפויות כתוצאה מאובדן מקור פרנסת המשפחה, ההליך הטיפולי בו משתתף הנאשם, מאמציו לעלות על דרך הישר ובמיוחד כאמור דברי המתלוננת בעצמה והעובדה כי בני הזוג ממשיכים לחיות יחדיו, מצאתי כי האופק הטיפולי והתנהלות הנאשם מאז ביצוע העבירות, עומדים כנגד ההרשעה הקודמת, וכי ניתן להעניק לו הזדמנות נוספת, להאריך את תקופת המאסר המותנה ולהטיל עליו צווי מבחן ושל"צ כהמלצת שירות המבחן.

סוף דבר

20. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני מורה על חידוש עונש המאסר המותנה בן 9 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 52588-05-17 (ת/2) למשך שנתיים מהיום. הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ב. צו של 200 שעות לתועלת הציבור.

ג. צו מבחן למשך שנה.

מובהר לנאשם כי היה ולא יעמוד בצו המבחן או שלא ישלים את מלוא השעות לתועלת הציבור, יחזור עניינו מחדש לביהמ"ש וייגזר עליו עונש אחר, יכול וחמור יותר.

ד. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור במשך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות כנגד בת זוג או איומים, ישלם את הסך של 2500 ₪. לא יצהיר- יאסר למשך 30 יום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ג, 23 אפריל 2023, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.